

Xenon

A MÓRA FERENC KOLLEGIUM LAPJA

XV. évfolyam

46. (4.) szám

2012. március

Különkiadás

KÖNYVTÁR

éjszaka

2012. 03. 13.
KEDD

20:00

STÚDIO

A csillagos ég felettünk

Az Öntevékenyek Éjszakájának köszöntése

Nem a világszerte követett trend miatt, mert szinte minden magát valamire tartó intézmény, szakma rendez már éjszakai szeánszt – múzeumok éjszakája, kutatók éjszakája, szinglik éjszakája, műgyűjtők, reklámzabálók, civilek, fürdők, *horribile dictu* orvvadászok éjszakája –, miért is ne szerveznénk mi is, itt a Mórában egy hasonlót? Tavaly már nagy sikerrel debütált a kollégiumi könyvtár éjszakája, s most ezt kiterjesztjük a kollégiumban működő öntevékeny körökre is. Ezzel egy régi álom teljesedik be (hogy hogy nem, Kovács Attiláé), amely érlelődik már néhány éve.

Talán jó ez a kitüntetett pillanat, mert ehhez most szerencsésen állnak a csillagok a kollégiumi éjszakákban. Ebben a tanévben ugyanis talán a szokásosnál is több önpallérozó kisközösség láttatja magát. A kollégiumi élet minőségét mutatja, hogy közösségeinek rejtett hálózata mennyire gazdag, virulens, változatos. Régen neveztük ezt a szabadság kis köreinek is, amikor éppen ezek az önállóan, nem a központi akarat mentén szerveződő csoportok teremtették meg az emberi kapcsolatok igazi kohézióját, s jelentettek komoly inspirációt tagjaik számára.

Ha egy szociálpszichológusokból álló team hosszú kutatások után felrajzolná a kollégium pontos szociometriai térképét, az egy rendkívül izgalmas, gazdagon strukturált hálózatot mutatna most is; a szorosabb-lazább baráti, társas, szabadidős, szakmai, különböző érdekek mentén létrejött kisközösségek elevenen lüktető szövetét. Ezek közül vétetik, emelkedik ki egy-egy öntevékeny csoport, most már nyílt sisakkal, vállalva önmagát, felajánlva magát a nagyobb közösségnek. Itt vagyok, itt vagyunk, figyeljetek ránk, tudjatok rólunk! Ehhez társul aztán a kollégiumi ethosz motiválta vállalás, a közösség többi tagjáért végzett munka, szolgálat.

Nem csak a szaktudósok állítják, de a mindennapi életben is valljuk, hogy ha többféle közösséghez tartozunk, akkor jobban érezzük magunkat a világban, több impulzust, inspirációt kapunk, több élményben van részünk. Több lesz barátságból, szeretetből, szolidaritásból.

A Móra Kollégiumról nem egyszer mondták, hogy laza, hogy szabad, hogy jó itt élni, de elbízni sem akarjuk magunkat. Valóban lehet valami a csillagok állásában, hogy ezek az önmaguk örömeire és nem kevésbé társaik épülésére, szórakoztatására – ne szégyelljük a szót –, szolgálatára elhivatott kiscsoportok ilyen nagy számban, ilyen felkészültséggel most megmutatják nekünk magukat.

Ezt a *csillagállást* pedig szépen és pontosan úgy fejezhetjük ki, hogy kiváló, ötletgazdag, dolgozni szerető, alkotószellemű kollégistáink vannak.

Nagy köszönet érte! Boldog éjszakákat!

Erdélyi Ágnes

Rugalmasság és kollégistákra készütség: a kollégiumi könyvtárról

A Móra Kollégium könyvtára nem egy hallgató másnapi zh-ját, vizsgáját mentette már meg azzal, hogy a könyvtárosok azonnal ugrottak, ha a kedves, kényelmes hallgató az utolsó pillanatra halasztotta a tanulást. A könyvtár történetéről, állományáról és előnyeiről Csengődi Erikával beszélgettem.

Mesélnél a könyvtár történetéről? Mióta létezik egyáltalán?

Ha jól tudom, nem egészen a kollégiummal egyidős, de nagyon hamar elkezdődött a könyvek gyűjtése, mert mindig nagyon lelkes kollégisták laktak itt. A kollégium vezetése is mindig pártolta azt, hogy legyenek könyvek, és igyekeztek gyűjteni. Nagyon sok könyv van, amelyet kollégisták, volt kollégisták ajándékoztak vagy olyanok, akik kötődtek az egyetemhez: oktatók, kutatók — saját könyveiket ajánlották fel.

Az első időkben a mostani dohányzó helyén volt a könyvtár. Az egy nagyon zsúfolt helyiség volt: még a földön is könyvkupacok álltak. Alig lehetett bejutni, közlekedni. Pontos évszámot nem tudok, de a könyvtár olyan 2002-2003 környékén költözött át ide. Két helyiséget nyitottak egybe, az egyik volt a zeneszoba, a másik meg a fonó — ahol még mikor ez a kollégium lánykollégium volt, kézimunkát lehetett gyakorolni.

Akkor készült el ez a szép nagy helyiség, akkor készültek az új bútorok.

Most már kezdjük kinőni. Lehet látni, hogy még egy csomó könyv van feldolgozatlanul dobozokban. Kellene még néhány polc, hogy legyen egy kicsit több helyünk.

Majdnem 10000 könyv van már a könyvtárban, ami azért egy jól felszerelt községi könyvtár állományának felel meg. Nagyon ritka — nem csak Szegeden, de az országban is —, hogy egy kollégiumnak ekkora könyvtára legyen.

Milyen gyakran tudjátok bővíteni ezt az állományt? Mi alapján választjátok ki az új könyveket?

Általában akkor tudunk vásárolni, ha a kollégiumnak marad — mindenféle felújításokat, egyebeket letudva — pénze arra, hogy beszerezzen könyveket. Esetleg ha valamilyen pályázatból tudunk lecsípni. Két évvel ezelőtt volt egy nagyobb beszerzés, amikor a könyvtár-ellátótól tudtunk féláron vásárolni. Akkor kb. 250 darab könyvhöz jutottunk hozzá. Tavaly a Márai-program keretében kaptunk 96 darabot. Azok is jó és új könyvek mind.

Aztán tavaly igazgatónő is vásárolt. Gyakran előfordul, ha tényleg van a kollégiumnak erre kerete, hogy igazgatónő egy-egy könyvesbolt állományát átpásztázva, kiválasztja a

Fotó: Hornyik Anna

frissebb, fontosabb megjelent irodalmakat. De ha tudatosan készülünk a beszerzésre, akkor azok alapján szoktunk választani, amiket év közben felírtunk, hogy keresték a hallgatók, de nincs meg nekünk. Persze, arra törekszünk, hogy ne könyvritkaságokat gyűjtsünk, hanem olyasmit, ami alapszükséglet a tanulmányokhoz, akármilyen szakon is.

Volt már olyan, hogy felkértünk például fizikusokat, jogászokat, közgazdászokat, hogy nézzék át a meglévő könyveket, és ami tényleg nagyon hiányzik, azt írják össze. Később azzal a listával vásároltunk az egyetemi jegyzetboltban.

Idén kétszer jött olyan anyag, amit az egyetemi könyvtár leselejtezett — főleg ők is a helyhiány miatt —, amelyekből több példányuk volt, és ezekből válogathattunk. Ez egy országos program: tulajdonképpen minden könyvtárnak kötelessége,

hogy a leselejtezett példányokat köröztesse, hogy más könyvtárak tudjanak abból válogatni, és ne kerüljön egyetlen könyv se papírgyűjtésbe vagy bármilyen más felszámolási folyamatba. Most ebbe a programba mi is becsatlakoztunk, és a 2004-ben megszűnt Juhász Gyula Történelem Tanszék könyvtárállományából egy jó 150 könyvet kaptunk. Ezek között nagyon sok olyan van, ami tényleg a történészek, régészek számára kincset érő: kis példányszámban megjelent könyvek, forrásmunkák. A

volt Alk. Pedagógia és Pszichológia Tanszék könyvtáranyagából is válogattunk, onnan egy kisebb adagnyi érkezett, de azok is leginkább olyan művek, amelyeket most is lehet használni, tehát alapvető szakirodalmként működnek, és nem a makarenkói oktatásra kell itt gondolni.

Mikor vagytok nyitva?

Hétköznap esténként. Változó, hogy pontosan hány órakor kezdődik az ügyelet, de nagyjából 8 és 10 óra között vagyunk nyitva. Ez nem jelenti azt, hogy máskor ne lehetne lejönni,

mert ha van lenn könyvtáros, aki éppen tanul vagy dolgozik, akkor lehet hozzá ülni olvasgatni, tanulni. Ha valakinek hirtelen nagyon kell egy könyv a holnapi zh-hoz vagy egyéb dolog miatt, akkor bátran lehet keresni a könyvtárosokat. Szerintem, ez az egyik legnagyobb előnye a kollégiumi könyvtárnak.

Igen, ezt például már én is tapasztaltam. Köszönöm szépen a beszélgetést!

Salamon Dóra

Ha odakinn üvöltő szelek fújnak... A stúdióról

Ha egy hideg, borús estén a buli helyett a meleg, puha ágyadat választod, akkor sincs semmi baj, hiszen a koliban pizsamában is jól érezheted magad. Ha hajnalig tartó, popcornos-narancsleves filmzés után vágyakozol, csupán a magasságszinti stúdióig kell menned, ahol több száz film vár. Turai Kristófot, a II. Kollégiumi Film-maraton egyik szervezőjét kérdeztem a stúdióról.

Mennyi film áll a kollégisták rendelkezésére?

Körülbelül 450 DVD közül válogathat mindenki kedvére. A kollégium honlapján megtalálható a teljes film-lista, ahonnan bátran lehet szemezgetni. Akinek nincsen konkrét elkép-

zelése, annak sem kell kétségbeesnie, ugyanis az oldalon filmkategoróriák közül is választhattok.

És ha esetleg valaki nem találja meg a keresett filmet? Van lehetőség filmek igénylésére?

Természetesen igen. Létezik egy lista, amire bárki felírhatja a kérését, de megkereshet minket is vagy Kovács Attila tanár urat is.

Mikor vagytok elérhetőek, illetve hogyan és mennyi filmet lehet kölcsönözni?

Hétfőtől csütörtökig 20 és 21 óra között tartunk stúdióügyeletet. Ami pedig a kölcsönzést illeti, egyszerre maximum három filmet lehet kikölcsönözni három napra, amiért 200 Ft kauciót kell fizetni. Ezt természet-

sen a filmek visszahozása után visszaadjuk. Jó hír, hogy a hétvége nem számít bele a kölcsönzési időbe.

Milyen más feladatokat láttok el a stúdióügyeleten kívül?

A DVD-kölcsönzés mellett szkennelünk is. Ezen kívül a mi feladatkörünkbe tartozik a különböző filmklubok szervezése. A legutóbbi alka-

lommal a II. Kollégiumi Filmmaraton rendeztük meg. Igyekszünk havonta-kéthavonta színes filmes programokkal jelentkezni, de szívesen várjuk az ötleteiteket is, hogy milyen témák vonzanának be Titeket a Kék terembe.

Hogyan zajlik egy filmklub vagy akár a filmmaraton szervezése?

Főként a filmmaratonról tudok mesélni, annak az előkészületeiben vállaltam nagyobb szerepet. A novemberi első filmmaraton sikere után,

úgy döntöttünk, megrendezzük a másodikat is. Először Kovács Attila kollégiumi tanárral kell mindenképpen egyeztetni, mert ő ismeri előre a kollégiumi programokat. A „tanári engedély” után tartunk egy rövid ötletbörzét, és szétosztjuk a feladatokat (filmek kiválasztása, plakátok készítése, Facebook-esemény létrehozása, stb.) A 24 óra folyamán pedig popcornt készítünk, és igyekszünk hat órás váltásokban felügyelni.

Mit terveztek erre a félévre?

A filmmaraton népszerűsége okán gondoltunk rá, hogy szervezünk még egy harmadikat is, de ez egyelőre még nagyon kezdeti stádiumban van. Emellett persze szeretnénk folytatni a filmklub hagyományát is.

Ha bármilyen más kérdésetek van, vagy csak egyszerűen filmet szeretnétek kivenni, akkor keressétek fel Németh Beátát, Balog Mártát, Gubó Richárdot, Legát Csabát vagy Nagy Lajost a magasföldszinti stúdióban!

Leber Dina

Módió, a kolirádió

Szerdán este, a rádióadás lebonyolítása után (a rádió keddenként és szerdánként este 8-tól 10-ig van adásban) sikerült utolérnem Gódor Nikit, és néhány perc erejéig zaklattam őt kérdéseimmel, amelyek azt hiszem, minden kollégistát érdekelhetnek.

Először is arról faggattam, hogy van-e egy jól meghatározható célja a kolirádió működésének, és milyen terveik vannak a jövővel kapcsolatban.

Az első számú cél az, hogy olyan műsort sugározzunk, amiben minden kollégista megtalálja a neki tetsző zenét és témákat. Igyekszünk úgy összeállítani az adásokat, hogy mindig legyen egy rész hasznos infor-

mációkkal, a koli életével kapcsolatos hírekkel, és egy másik, ami pedig szórakoztatja, nevetésre bírja őket. Ez a két legfőbb célunk.

Milyenfajta nehézségekkel kell megküzdenetek? Gondolom, a kollégium nyújt valamilyen támogatást a rádió működtetéséhez...

Igen, nyújt, de sajnos az sem elégséges. A legnagyobb problémánk az, hogy a felszerelésünk nagy része régi, elhasznált. Nekünk viszont mindennapi használatra kellenek ezek az eszközök, ezért lenne fontos a jó minőségű kábelek, mikrofonok biztosítása. Legfőképpen Erik az, aki ezeknek a kellékeknek a reparálását végzi, és ő szenved velük nagyon sokat.

Mit tudnál mondani az Öntevékeny Csoportok Éjszakájáról rádiós vonatkozásban?

Mivel ez egy keddi

este lesz, amikor nekünk amúgy is adásban kell lennünk, ezért úgy gondoltuk, hogy kitoljuk a zárást egészen éjfélig. Ezalatt bárki bejöhet, megnézheti a felszerelésünket, tologathatja a keverőpulton a potikat (szigorú felügyelet mellett!), kérhet számot személyesen, és üzenhet társainak az éteren keresztül. Szóval egy kicsit beleélheti magát a rádiózás mindennapi örömeibe. Mindenkit várunk sok szeretettel kedden este 8 órától a stúdióban!

Fabos Levente

Rólunk & Nekünk

A kollégium egyetlen hivatalos újságja, a Móra Nyúz

Hogy egy hasonlaltal éljek, kollégiumunk olyan, mint egy kis lakóközösség, színes programokkal és még színesebb emberekkel. Természetesen, mint minden rendes közösségben, a lakók egy bizonyos csoportja magára vállalja a feladatot, hogy a többiek életszínterük eseményeiről tájékoztassa. Talán így lehetne leginkább körülírni a Móra Nyúz lényegét. De akinek ennyi nem lenne elég, annak ajánlom szíves figyelmébe ezt az interjút, melyet Salamon Teodórával, a Móra Nyúz főszerkesztőjével készítettem.

Kiket és milyen feladatkörökbe vársz?

Jelenleg elsősorban fotóst. A fényképezés az a része a munkafolyamatnak, ami gyakran elmarad, és utolsó pillanatban kell futkosni, hogy legyen mellékelt fotó egy-egy cikkhez. Hornyik Anna az, aki a leg-

többet foglalkozik ezzel, de ő sem érhet rá mindig. Őt segíti ki Szemjonov Kriszti, és a kolis események képeit (bulik, borkóstoló) pedig Nagy Zsutól kapom. Egyébként az írógárdában igen sokan vannak már, persze, ez nem jelenti azt, hogy ne várnék még jelentkezőt. Jöhet bárki, aki érez magában némi kedvet az íráshoz, tudósításhoz a kollégiumi programokról.

Mesélj a munka folyamatáról!

Minden szám elején összeülünk egy ötletelésre, illetve kérni szoktam, hogy a szerzők véleményezzék az előző újságot. Sorra vesszük a hónap programjait, ezt Kovács Attila szokta átküldeni nekem. Nem minden esemény derül ki azonnal, úgyhogy időközben is kommunikálunk a Facebook-csoportunkban. Ha van olyan téma, amelyben tudom, hogy valaki hangsúlyosabban érdekelt, akkor személyesen keresem meg, hogy írjon az újságba.

Mindig van egy határidő, amíg kérem a cikket, ez a „mórás időszámítás” miatt csúszni szokott. Az írásokat korrek-túrázom és visszaküldöm nyugtázásra. Leginkább akkor tudok elke-zdeni tördelni, ha beérkezett minden. A tördelés-

ben a decemberi számban Csík Réka segített, a felét ő készítette el. Ez nagy könnyebbség volt számomra.

Kiss Mátétól is ez idő tájt szoktam megkapni a borítót, ezt a nyolcas szobában szkennelem be. Külön köszönet nekik a türelemért; nem egyszer rohanok hozzájuk még az utolsó pillanatban egy-egy aláírással is, mely a cikkek végén látható. Miután a tördelés megtörtént, küldöm az anyagot az olvasószerkesztőnek – aki eddig Sörös Bori volt, de teendői miatt a napokban lemondta a lektorálást, a következőkben keresnem kell egy új lektort. Az olvasószerkesztő javaslatait átnézem, javítom, és ez után küldöm Verbói Barbinak, hogy továbbítsa a(z) Universitas Szeged Kiadónak nyomtatásra. A nyomtatás jobb esetben egy nap alatt lezajlik, és estére már – Barbiéknak hála –, ott vár a kétdoboznyi újság az asztalon, hogy aztán a szobatársaimmal kioszthassuk.

Milyen gyakran jelenik meg az újság?

Ebben az évben félévente kettő-kettő számot tudunk/tudok vállalni, plusz ez a különkiadás. Ha rajtam múlik, jövőre lehet ebből még három-három is – persze, ha a kollbiz ismét megszavazza nekem a bizalmat. Úgy gondolom, havonta túl sűrű lenne a megjelenés, meg egyébként sem sze-

Fotó: Hornyik Anna

retném az írókat a vizsgaidőszakban ezzel terhelni.

Mi a munka legnehezebb része? És a legjobb?

A legnehezebb résznek a lapzártai utáni csúszás mondható, ez sok aggodalommal jár, készen leszünk-e időre. A legjobb? Az, amikor hazatérve meglátom a nyomtatott újságokat az asztalon, és indulhatok

szétosztani. A „Hű, de jó, itt az új Móra Nyúz!” felkiáltásokért nagyon megéri a fáradságot. Amúgy tördelni is szeretek, jó kis türelempróba.

Hogyan látod a csapatot?

Van egy nagyon lelkes mag, ők minden alkalommal jönnek valami ötlettel. Az ilyen elképzeléseknek az eredménye például a sok új rovat, melyek színesebbé teszik az újságot.

Hálás vagyok nekik ezekért, és nem csak nekik, azoknak is, akik egyszer-egyszer beugranak valamivel. Most már ugyan érzem, hogy így közeledve az év vége felé fogy a lelkesedés, kitolódnak a határidők, de végül minden összejön, így vagy úgy...

Leber Dina

Könyvklub

A következő interjút Sörös Borival, a Könyvklub alapítójával, vezetőjével készítettem. Bori jelenleg magyar mesterszakon elsőéves hallgató. Nagy tervekkel hozta létre 2011 decemberében ezt a klubot. Hosszú távú szándéka az, hogy a kollégiumban állandó programként szerepeljen.

Mit kell tudni a könyvklubról? Mikor alapult?

2011 őszén merült fel a könyvklub ötlete. Egy kifejezetten magyar szakosoknak szóló fórumot szerettem volna létrehozni a kollégiumban, ahol szakmai segítséget, tájékoztatást tudunk kínálni egymásnak. Ezzel párhuzamosan – amikor erről meséltem többeknek – kezdték el rágni a fülem, hogy akár könyvklub is lehetne a kollégiumban, ekkor kezdtem el gondolkodni a profilján.

Mikor, hol, milyen rendszerességgel gyűltök össze?

Az első verzió szerint két-háromhetente gyűltünk volna össze, hogy megszavazzuk a résztvevők kedvenc olvasmányaiából a következő alkalomra való szöveget. Később átgondoltam, hogy ha a könyvklub keretében író-olvasó találkozókat is szervezünk, valószínűleg nagyobb népszerűsége lesz, így úgy intézzük, hogy az elolvasandó kötetek elsősorban a kortárs próza köréből kerüljenek ki. Hogy kényelmes legyen a menetrend, havi rendszerességgel gyűlünk össze, így mindenkinek van ideje az adott hónap 200-300 oldalára, ami úgy gondolom, fogyasztható mennyiség.

Mi alapján választjátok ki az elolvasandó könyveket, és van-e lehetőség találkozni az írókkal?

A könyvklubot első alkalommal a magasszintű folyóirat-olvasóban

rendeztük meg, akkor tele volt a terem. Szilasi László, az SzTE-BTK Régi Magyar Irodalom Tanszék docensének a regényét, a *Szentek hárfáját* vettük elő.

A kötet a sajtóban is nagy visszhangot keltett, hiszen 2010-ben megkapta a Rotary Irodalmi Díjat, amely az egyik legnagyobb presztízsű civil irodalmi elismerés. Szépírói munkássága már csak azért is jelentős, mivel a régi magyar irodalom mellett kritikaírással foglalkozik, és nyilván speciális eset, amikor a kritikus szerzővé válik: ahogy mondani szokás, a hóhért akasztják. Mind ezen furcsa szituáció ellenére megtudott felelni a hazai kritikai ízlésnek. A regény több szálon futó, rengeteg felfejtetlen titkot tartalmazó cselekménye vagy kétórányi kérdésáradatot indított el, s voltaképp ez volna a könyvklub célja, hogy a szöveg alapján felmerülő kérdéseinket

lehetőség legyen feltenni a szerzőnek, dedikálthassunk vele, és hasonló világi multságokra kerüljön sor.

A vizsgaidőszakban szüneteltünk, de február hónapban már Latzkovits Miklós könyvét – szintén a Régi Magyar Irodalom Tanszék docense –, a *Labodát* olvastuk. A novelláskötet terítékre kerülésekor át kellett költöznünk a nagyterembe, nagy számmal gyűltek össze az érdeklődők.

Ezek szerint a tagságnak nincs feltétele...

Nem tagsági rendszerben működünk, hanem bárki számára nyitott a részvétel, akár egy al-

kalomra is, persze ajánlott az állandó jelenlét. A kortárs írók megismertetésén túl irodalomtörténeti irányvonalat is tervezünk: következő alka-

Február
Latzkovits Miklós:
Laboda

Március
Bíró-Balogh Tamás:
Kosztolányi Dezső - Esti Kornél

Május
Podmaniczky Szilárd:
Kisgyerekek emlékiratai

a Móra Könyvklub 2011-2012/II. félévi olvasmányai

Helyszín:
Móra Ferenc
Kollégium
Szeged.
Közép fasor 31-33.

Szeretettel várunk
mindenkit!

Illusztráció: Kovács Csilla

lommal Bíró-Balogh Tamás beszél Kosztolányi *Esti Kornéljáról*, melynek során nem a hagyományos nézőpont felől indulunk el, megpróbáljuk lebontani a homo aestheticus álcáját.

Ez a harmadik alkalom inkább előadás jellegű lesz, és a Kosztolányi-kutatás újabb vonalairól is hírt kapunk, amely most különös jelentőséggel bír, hiszen nemrégiben indult el a Kosztolányi-életmű kritikaikiadás-sorozata. A rendezvényre március 22-én 19.00 órakor minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Melencsér Gabriella

Stratégia és értelem fekete-fehérben: néhány mondat a sakk-körről

Kollégiumunkban évek óta hagyománya van a „szellemi izzadság-cseppeket” okozó csendes sportnak, a sakkjátéknak. Legutóbb a Szent Imre Kollégiumból hozta el csapatunk a vándorkupát. A sakk-körről Régert Attilát kérdeztem.

Mióta sakkozol? Milyen módon tanultad meg?

Azt hiszem, kilenc éves koromban kezdtem sakkozni, még az általános iskolai órákon. Akkor annyira megtetszett, hogy rögtön családi körben is kipróbáltam magam. Tudásom nagy része még ma is ezekből a családi sakkozásokból származik. Szerencsére ez egy olyan játék, amit némi kitartással és hajlandósággal nagyon jól meg lehet tanulni, és élvezetesen lehet játszani.

Hogyan jött az ötlet, hogy itt a kollégiumban is elkezdj egy sakk-kört?

Korábban Mócza Attila csinálta a sakk-kört évekig, én csak az újraélesztésében segítettem, most pedig Horváth Zsolt, a legelkeszebb tagunk veszi át az irányítást a második félévtől.

Milyen időközönként ültök össze? Hogyan zajlik egy ilyen sakk-foglalkozás?

Itt a kollégiumban legtöbbször kedden esténként a folyóirat-olvasóban

Fotó: Hornyik Anna

találkozunk, viszünk pár táblát és órát, aztán szép lassan mindenki megtalálja a maga párját, és elkezdünk játszani. De ezeken az alkalmaikon kívül is bármilyen megfelelő időpontban szívesen sakkozunk egyet.

Ki vehet részt a sakk-körben? Kezdőket is vártok?

A kezdőktől a már élő ponttal rendelkezőkig (akik már játszottak hivatalos versenyen) bárki részt vehet a sakk-körön. Nagyon szívesen látunk mindenkit, főleg így a kollégiumi és a kollégiumok közötti bajnokságok előtt.

umi és a kollégiumok közötti bajnokságok előtt.

Azt hiszem, kijelenthetem, hogy mindenki megtalálhatja a helyét nálunk. Azok is, akik szeretnek sakkozni, és azok is, akik csak a társaság miatt jönnek, vagy szeretnének megtanulni játszani.

Salamon Dóra

Fegyencedzés Pfeffer Árpival

Tavaly mindig volt egy srác, aki hatalmas és nehéz golyókkal ment le edzeni a tornaterembe. Először csak egyedül, aztán egyre többen kérdezték, hogy miért nem tart edzést a többi kollégistának is. Így kezdődtek meg 2011 februárjában a fegyenc-, a Kettlebell és a TRX edzések a Móra Ferenc Kollégiumban, Pfeffer Árpival.

Egy átlagos edzés bemelegítéssel indul, amibe beletartozik a futás, a szökdelés, a gimnasztika és a nyújtás is. Ha szerencsénk van, Móra-körre indulunk, hogy futólépésben végiglátogassuk mind a hat szintet a kollégiumban. (Közben csak annak örülünk, hogy nem a Károlyiban lakunk.)

A kiadós bemelegítés után kezdődik a fegyencedzés, ami azt jelenti, hogy csak és kizárólag saját testsúllyal dolgozunk. Különböző szintek vannak a fegyencedzésen belül, Árpi

mindig úgy osztja be a gyakorlatokat, hogy a lehető legtöbb izomcsoportot megmozgassuk, és mindig tanuljunk valami újat is.

Az edzés hátralevő részében ismerkedünk a Kettlebell mozgáskultúrájával, valamint a TRX-en (bordásfalhoz erősíthető kötél fogantyúval) végzünk különböző gyakorlatokat, ami szintén azt jelenti, hogy a saját testsúlyunkkal dolgozunk.

Néhány alkalommal köredzést is szokott Árpi tartani, ami fejleszti a dinamikát, az állóképességet és a kitartást. Ezek az edzések rendszerint pörgősek, mert a különböző állomásokon csak egy-két percig végezzük a gyakorlatokat, majd váltunk, amíg végig nem csináltuk minimum egyszer (de inkább kétszer vagy háromszor) az összes állomást.

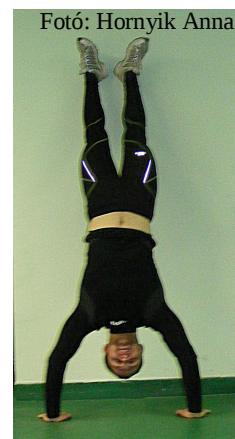
Bármelyik gyakorlat végezhető kortól és nemtől függetlenül, valamint profinak sem kell lenni hozzá, bárki

csatlakozhat

bármikor. Bár Árpi eredetileg fiúknak szervezte az edzéseket, a lányok körében is hamar népszerű lett a testmozgás-

nak ez a nem mindennapi formája. A kollégistákon kívül sok külsős is látogatja az edzéseket, mely minden kedden 19:15-től 21:00-ig várja az érdeklődőket.

Árpi mindenkit arra buzdít, hogy hente legalább egyszer szakadjon el a tankönyvek mellől, és menjen le a tornaterembe mozogni. Nem csak a szellemet fogja felfrissíteni a fizikai fáradtság, de az izmokon is látszódni fog pár hét után az eredmény.

Drassouh Rita

Hastánc

Csörsz Édua másodéves történelem-régészeti és kommunikációs szakos hallgató, az SzTE EHÖK Külső Bizottságának alelnöke, és nem utolsósorban a kollégium hastánc csoportjának kiöltője és vezetője. A csoport szerdánként félhatkor találkozik a tornateremben, de van egy külön csoportjuk a Facebookon, ahol az esetleges változásokat meg tudják beszélni.

Tudom, hogy többféle táncot tanultál. Melyek ezek, és milyen sikereket értél el?

Hároméves koromban kezdtem ritmikus sportgimnasztikával, ezzel alapoztam meg mindent. Általános iskolában beíratk jazz balettre, ekkor kezdtem el érdeklődni a klasszikus balett iránt. Tizenkét évesen bekerültem egy musical színházba, és ott a színpadi táncnak gyakorlatilag minden mozzanatával megismerkedtem. Tanultunk modern táncot, klasszikus balettet, jazz balettet. Az *István, a király* során kerültem közelebb a néptánchoz. A kaposvári Somogy Táncgyűttes utánpótlásában táncoltam, majd Szolnokon, a Tisza Táncgyűttesben. Ekkor ismerkedtem meg a hastáncsal. Itt két hónap alatt olyan szintre fejlődtem, hogy országos hastáncversenyre küldtek. Több országos és nemzetközi fesztiválon léptem fel az évek során. Továbbá játszottam stúdiószínházakban. Kórusokban énekel-

tem, ez adta az alapot, hogy ösztönözzön valami az alkotásra. Jelenleg ezt az öntevékeny csoportot is ezért csinálom, mivel a táncnak a hivatalos oldalát abba kellett hagynom,

fizikálisan nem tudtam folytatni, de tanítani nagyon szeretek.

Mióta foglalkozol a kollégiumban a hastánc oktatásával?

Tavaly ősszel vetődött fel az ötlet, amikor ideköltöztem. Eleinte nagyon nehézkesen indult az egész, kb. tíz ember forog a csapatban, és öt-hat állandó tagról beszélhetünk, de tudunk fellépéseket is kivitelezni. Sokkal jobb lenne, ha több emberrel dolgozhatnánk. Azt látom, hogy a lányok félnek a saját testüktől, a hastánc lényegében arról szól, hogy megértessük a nőikkel, hogy mindenki szép, mindenki képes csábítani. Nem az a célom, hogy kirakatabuként mutogassam őket, hanem, hogy lejöjjenek a próbákra, és jól érezzük magunkat. A társaság, amellyel most dolgozom, nagyon szereti az órákat, a tagok jól érzik magukat, és nagyon sokan döntöttek le a korlátaikat az újfajta mozgáskultúrának köszönhetően.

Melyik volt a kedvenc produkciód itt a kollégiumban?

Egyértelműen az idei Mikulás-buli. Gyakorlatilag a fellépés előtt három-négy nappal kezdtük el a koreográfiát, és olyan emberek csatlakoztak, akik eddig életükben nem táncoltak még. Ehhez képest vállalható produkciót sikerült a nézőközönség elé állítani, a folyamatos próbálás közel hozott minket egymáshoz. Nyerges Ábel beállt közénk dobolni; jó, hogy össze tudjuk hozni ilyen módon az embereket.

Milyen terveitek vannak erre az évre?

A Ki mit tud?-on mindenképpen találkozhatnak velünk a kollégisták, Morgillán is természetesen, és nagyon örülnék neki, ha egy év végi záróműsort is tudnánk adni, amennyiben addigra már lesz önálló műsorunk.

Boros Adrienn

Néptánc

Volt szerencsém részt venni az első találkozón, ezért személyes tapasztalatból mondhatom, hogy Gódor Niki és a néptáncos „kemény mag” – ha szabad így fogalmaznom – határtalan türelemről tett tanúbizonyságot, amikor megpróbálta nekem megtanítani a legegyszerűbb mozdulatokat.

Arról kérdeztem Nikit, hogy kinek ajánlaná ezt a lehetőséget, milyen attribútumokkal kell rendelkeznie a jelentkezőnek. Esetleg elég csak az, hogy valaki szeretne egy kis mozgást belevinni az életébe?

Nálunk nincsenek ilyen behatárolt kategóriák, hogy kik jöhetnek és kik nem. Bárki jöhet, fiúk, lányok egyaránt, és akár kezdőként, akár haladóként érkezik is, mi szeretettel várjuk.

Mik voltak az első órák anyagai?

Az előző órákon moldvai táncokkal kezdtük az oktatást, ami azért jó, mert ezek többségében nem páros táncok, hanem lánc-, illetve körtáncok, amihez nem kell a kiegyenlített fiú-lány arány. Ugyanis egyelőre még csak ketten-hárman vagyunk lányok, a többiek fiúk, úgyhogy kérem

a lányokat, ők is képviseltesék magukat nagyobb számban ezeken a délutáni táncos órákon.

Milyen céljaitok vannak amellett, hogy az olyan falábúakba, mint én, egy kis ritmust verjete?

Most az elsődleges célunk a tánc bemutatása az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján, ez azonban még egy kisebb kaliberű műsorszám lesz. A hosszú távú cél pedig egy öt táncból álló koreográfia betanulása a Ki mit tud?-ra. Egyelőre nagyon jól haladunk, de továbbra is várjuk az embereket, hogy csatlakozzanak hozzánk.

Szóval, aki egy kis készséget érez magában a magyaros táncoláshoz, annak itt az ideje, hogy ellátogasson a tornaterembe csütörtök délután 4-től 6-ig!

Fabos Levente

Kézműves szakkör

2012. március 12-i kezdettel kézműves szakkör indult a kollégiumban. Együtt fogunk készülni a tavaszra, barkácsolunk ajándékokat, és persze Ti is hozhattok majd saját ötleteket, amelyeket együtt megvalósíthatunk. Várunk minden kedves érdeklődőt!

Tervezett márciusi programunk:

- 12. Hétfő: Virágcsokor-készítés textiltől
- 13. Kedd: Kulcstartódísz: kisegér
- 19. Hétfő: Virágtartó nyelvlapocból
- 26. Hétfő: Asztali kiscsirke

Csizmadi Csilla

Interjú Kincses Nórával, a színjátszókör vezetőjével

„Színház az egész világ...” Mindig benne vagyunk valamilyen szerepben, függetlenül attól, hogy ez tudatos-e a számunkra. Gondoljunk csak arra, hogy a színészek ugyanolyan karaktereket formálnak meg, mint amilyenek mi voltunk, vagyunk vagy leszünk.

Természetesen kívülről látva ez már sokkal viccesebbnek, olykor drámaibbnak tűnik. De ha az előbbi gondolatmenetből indulok ki, és a színjátszást azonosítom a valóélettal, akkor találok-e egyáltalán választóvonalat a kettő között? A válasz: igen. Ha valamit átélünk, hajlamosak vagyunk átsiklani felette, és a lényegét nem értjük meg. De ha tudatosan törekszünk valaminek az eljátszására, azt csak úgy tehetjük meg, ha minden apró részletét töké-

letesen értjük és átérezzük. A színjátszás tehát önmagunk megértésében is sokat segíthet. Ebben most segítséget tud nyújtani Kincses Nóra, aki a kollégiumunkban újonnan meginduló színjátszókör vezetője. Az alábbi interjú során mesélt a megalakulásról, a csapatról és az elérendő célokról. De aki ennél is többet akar tudni, az minden csütörtökön este 9 körül sétáljon le a Nagyterembe, és saját szemével is nézze meg, milyen a színészek világa!

Mióta működik színjátszókör a kollégiumban?

Már régóta benne van a levegőben az alakulásunk, hiszen egy kollégium kiváló hely az ilyen és ehhez hasonló csoportok működéséhez. Az október 23-i műsor összeállítása volt az első közös feladatunk, de hivata-

Fotó: Hornyik Anna

losan ekkor még nem létezett a színjátszókör. A tényleges működés, ami együtt jár a rendszeres próbákkal, csak 2011 novemberétől vette kezdetét.

Honnan jött az ötlet, hogy Te vezesd a csoportot? Van-e már valamilyen korábbi tapasztalatod ezen a területen?

Mindig is érdekelt a színház világa, ami a tanulmányaimban is megmutatkozik. Jelenleg színháztudomány MA szakra járok. Emellett szabadidőmben drámákat is írok, amelyekkel egyetemi és egyéb pályázatokon veszek részt. Már ebből is látszik, hogy a dramaturgia közelebb áll hozzám, mint a színészkedés. A darabok színpadra ültetése, gyakorlati megvalósítása jobban érdekel, mint az eljátszása.

Fotó: Hornyik Anna

Hogyan zajlik egy foglalkozás? Miket szoktatok csinálni?

Mivel a csapat tagjai egyetemisták, nagyon kevés idejük van próbálni. Hoszszabb és nehezebb darabokkal ezért egyelőre nem kísérletezünk. Helyette a *Beugróban* megismert feladatokat gyakoroljuk. Ilyen például a *Zsebszöveg*, vagy a *De jó, hogy itt vagy!* játék. Bár ezekkel nem lépünk fel, a gyakorlás során nyert tapasztalatot felhasználhatjuk a későbbiekben, valamint egymást is jobban megismerhetjük. A foglalkozások mindig vidám hangulatban

telnek. Számunkra nem az a legfontosabb, hogy gépiesen betanuljunk egy verset, amit később előadunk, hiszen ha közben nem érezzük jól magunkat, az egész nem ér semmit. Természetesen nem bánám, ha a későbbiek során már konkrét darabokat is el tudnánk játszani, de mint említettem, nem ez a legfontosabb.

Hányan vagytok jelenleg a csapatban? Szeretné-e, ha még többen csatlakoznának?

Jelenleg körülbelül tizenöt tagunk van, de nincs mindig mindenki jelen.

Nincs létszámkorlát, így minden érdeklődőt szeretettel várunk. Aki még nem elég bátor a szerepléshez, de kíváncsi, nézőként is jelen lehet. A jó hangulat így is garantált. Ne féljen senki attól, hogy nem ismeri a csapat tagjait! Mi sem ismertük mindannyian egymást, amikor megalkultunk. Azóta viszont előfordul, hogy még a kolibulikon is együtt bandázunk.

Hegecs János

Rajzkör

„A tehetség csak kiindulópont.” (Irving Berlin)

A művészet szeretete összehozza az embereket, így van ez a rajzzal kapcsolatban is. Kollégiumunkban Kiss Máté vállalta magára azt a nemes feladatot, hogy ennek szépségével megismertessen minket. Hogy hogyan is kívánja ezt megtenni, azt ebben az interjúban olvashatjátok.

Kérlek, mondj magadról pár szót azoknak, akik nem ismernének!

Kiss Máté vagyok, akik esetleg úgy ismernek, Tank. Másodéves történelem szakos hallgató vagyok. 2009 óta lakom a kollégiumban. A Tank nevet Varga Bálint adta nekem, mert már az első napokban kiderült, mi a hobbim, mi az, ami leginkább érdekel. Az elején nem ragaszkodtam ehhez a névhez, most pedig már el sem tudom képzelni, hogy ne így hívnának. Szabadidőmben katonai témájú könyveket olvasok, m a k e t t e k e t készíték.

Mikor kezdted komolyabban foglalkozni a rajzolással, van-e esetleg kedvenc témád?

Már óvodában imádtam rajzolgatni, mint minden gyerek, minden rajzomhoz nagy komolysággal álltam, de igazán nagy lelkesedéssel 2007-ben kezdtem neki, sajátos technikával. Ami abban merül ki, hogy nincsenek éles körvonalak a rajzaimban, inkább árnyékolással dolgozom, ezzel fényképszerű hatást akarok elérni. A jövőben szeretnék a festéssel is komolyabban foglalkozni, ha időm engedi. Kedvenc téma tekintetében csak meg kell nézni a rajzaimat, szinte minden, ami haditechnikával és hadtörténettel foglalkozik. De ha van olyan téma, ami megfog, mint például a

Morgillán a plakát rajzolása vagy zászló készítése, szívesen megcsinálom.

Miért gondoltad, hogy beindítod ezt az öntevékeny foglalkozást?

Mikor ebbe a kollégiumba érkeztem, már a tájékoztatóban láttam, hogy működik itt rajzkör. Az első félévben sajnos időm nem engedte, hogy részt vegyek benne. A későbbiekben nem is volt ilyen jellegű foglalkozás. Ekkor gondoltam, hogy szívesen átvenném a rajzkör irányítását.

Milyen terveid vannak ezzel a rajzkörrel kapcsolatban?

Először is szeretném, ha már egy fix

létszámmal dolgozhatnék, tudnám, kiket érdekel. Szeretném, ha produktívak lennének és színvonalasak. Távlati célként tűztem ki, hogy a kollégiumon belül kiállítást szervezzünk, esetleg a kollégiumon kívül is. A rajzkör eszköztárának bővítése is elengedhetetlen lesz a későbbiek folyamán, ebben segítségért fordulhatok Rékert Attilához.

Ha jól tudom, Te készítetted a Móra Nyúz előlapját is. Mi inspirált ebben?

Nem számítottam arra, hogy ennek részese leszek, Salamon Teodóra keresett meg ezzel kapcsolatban. Először kicsit félttem a feladattól, ilyet

még nem készítettem, de nagy kihívásnak tekintettem.

Végezetül pedig, mikor és pontosan hol is lesznek ezek a foglalkozások?

Próbáltam kompromisszumra jutni azokkal, akik szeretnének járni. A végleges időpont szerdánként 20.00-tól 22.00-ig. További információért az 1-es szobában megtalálhattok.

Sok szeretettel várok minden kedves érdeklődőt, vélt rajztudásától függetlenül!

Szolovnyezs Éva

Vadászpáncélok Franciaországban 1944
Könyvkiadó 2002.04.02

Móra Nyúz — a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 60 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Salamon Teodóra

Tördelőszerkesztő: Salamon Teodóra

Olvasószerkesztő: Kondacs Gergely

Korrektúra: Salamon Teodóra

Szerzők: Boros Adrienn, Csizmadi Csilla, Erdélyi Ágnes, Farkas Levente, Hegedüs István, Léber Edina, Mészáros Gabriella, Salamon Dóra, Vidovenyecz Éva, Vrazsovits Rita

Borítóterv: Kiss Máté, Pikó Judit

Képek, illusztrációk: Csizmadi Csilla, Hornyik Anna, Kiss Máté, Kovács Csilla, Mészáros Tibor

Továbbá egy képet az internet segítségével közöltünk:

http://www.tokod.hu/hir/1625/neptanc_a_kantinban/